

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Covaliov Vitalie* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 18 iulie 2022, în cauza penală de învinuire a lui

Cubreacov Ion XXXXX, născut XXXXX, anterior
au fost pronunțate:
XXXXX,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 29.09.2020 – 10.03.2022;

instanța de apel: 19.05.2022 – 18.07.2022;

instanța de recurs: 12.09.2022 – 30.11.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 martie 2022, *Cubreacov Ion* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal și în baza acestei Legi a fost condamnat la - **6** (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului *Cubreacov Ion* în beneficiul *Statului*, cheltuielile judiciare în sumă de **23** lei și **24** bani.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Cubreacov Ion, fără a deține permis de conducere, ignorând prevederile art. 19 alin. (2) al Legii nr. 131 din 07.06.2007 „privind siguranța traficului rutier”, conform căroră, *pe drumurile publice pot conduce autovehicule numai persoanele care posedă permis de conducere de categoria sau subcategoria corespunzătoare autovehiculului ori dovada înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului ignorând:*

-prevederile art. 33 alin. (3) lit. a) al Legii nr. 131 din 07.06.2007 „privind siguranța traficului rutier”, conform căroră, era obligat să respecte Regulamentul circulației rutiere; -

-prevederile pct. 10 sub pct. 2) lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căroră, trebuia să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus;

-prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conform căroră, îi era interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate;

Aflându-se în stare de ebrietate, intenționat a condus mijlocul de transport, motocicletă de model „XXXXX” fără număr de înmatriculare, pe drumul public, traseul R-34, s. Crihana Veche, r. Cahul, până la 07.09.2020 în jurul orei 01:00, când a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție Cahul, fiind supus procedurii de testare alcooscopică cu aparatul „Drager 6820”, s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat a acestuia de 1,09 mg/l, concentrație care în conformitate cu prevederile art. 134¹² alin. (3) Cod penal, se încadrează stării de ebrietate alcoolice cu *grad avansat*.

Astfel, acțiunile lui Cubreacov Ion au fost încadrate juridic în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, conform indicilor calificativi – *”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiune săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere”*.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată a declarat apel avocatul *Covaliov Vitali* în numele inculpatului Cubreacov Ion, prin care a solicitat, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei penale, pronunțarea a unei noi hotărâri, cu aplicarea față de inculpatul Cubreacov Ion a unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, în penitenciar de tip semiînchis. Iar conform art.90 Cod penal, să fie suspendată executarea pedepsei pe un termen de probă în limitele prevăzute de art.90 Cod penal.

3.1. În motivarea apelului a invocat că, în cadrul audierii în calitate de învinuit din 21.09.2020, Cubreacov Ion și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii încriminate, exprimându-și căința sinceră în cele săvârșite.

Cu referire la personalitatea inculpatului Cubreacov Ion s-a stabilit, că se caracterizează pozitiv, lipsesc circumstanțelor atenuate și agravante.

Astfel, a considerat că concluziile primei instanțe la stabilirea pedepsei penale inculpatului sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciarul de tip semiînchis, sunt nefondate și neargumentate, dat fiind că inculpatul a recunoscut vina pe deplin, motiv din care era posibilă stabilirea unei pedepse cu suspendare pe un termen de probă.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 18 iulie 2022, apelul avocatului *Covaliov Vitali* înaintat în numele inculpatului, a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.2. În motivarea soluției emise instanța de apel a menționat că, verificând probele administrate în ședința primei instanțe, inclusiv declarațiile necontestate ale inculpatului Cubreacov Ion, oferite în cadrul urmăririi penale, cit și documentele procesuale puse la baza sentinței de condamnare a constatat că, la pronunțarea sentinței prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a făcut concluzia că, fapta penală reținută în culpa lui Cubreacov Ion, se încadrează în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a constatat că, apelantul nu contestă circumstanțele de fapt constatate de prima instanță și nici calificarea faptelor, dar contestă soluția cu privire la modul de executare a pedepsei stabilite, solicitând suspendarea executării pedepsei stabilite pe un termen de probă.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la emiterea sentinței prima instanță corect a individualizat și stabilit pedeapsa inculpatului. A fost respectat în acest sens prevederile art. 61 Cod penal, ținând-se cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, de persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La fel a constatat că, pedeapsa aplicată inculpatului este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de alte persoane, pedeapsă echitabilă și legală. Iar, raționamentul de aplicare a pedepsei cu închisoare are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și la judecarea cauzei, față de cele comise, cum vinovatul și-a apreciat fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei și conduita acestuia.

La capitolul individualizării pedepsei instanța de apel, cât și prima instanță a reținut lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. art. 76, 77 Cod penal.

Instanța de apel a reținut din materialele cauzei că, potrivit revendicării în privința inculpatului anterior au fost intentate trei cauze penale în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, care au fost soluționate în felul următor.

Prin sentința din 11.09.2008, procesul penal a fost încetat în temeiul art. 1 din Legea nr. 188-XVI privind amnistia. (f.d.48-49)

În 2015, două cauze penale intentate în privința lui Cubreacov Ion, au fost încetate în baza art. 109 Cod penal. (f.d.27).

Potrivit cazierului contravențional, Cubreacov Ion a fost anterior tras la răspundere contravențională în baza art. 332 alin. (1) Cod contravențional (f.d.28).

La evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu se află (f.d.31,33).

Totodată, a constatat că, din informația eliberată de Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, inculpatul Cubreacov Ion nu deține permis de conducere (f.d.35).

Astfel, din cumulul circumstanțelor reținute și apreciate în corespundere cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, în contextul constatării vinovăției inculpatului în comiterea faptei imputate și faptul că inculpatul s-a eschivat de la examinarea cauzei penale, manifestând o lipsă de respect față de instanța de judecată și procuror, au permis just primei instanțe de a stabili lui Cubreacov Ion pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin.(4) Cod penal, o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și aplicarea altui tip de pedeapsă, instanța de apel a constatat că prima instanță a analizat atât posibilitatea aplicării unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cât și posibilitatea aplicării instituției suspendării condiționate, în ambele cazuri ne fiind stabilite careva temeiuri de drept.

În cazul pedepsei cu munca neremunerată a lipsit acordul inculpatului, dar și faptul că a lipsit convingerea că o astfel de pedeapsă ar duce la corectarea și reeducarea inculpatului.

Instituția suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal, nu a putut fi aplicată, or, aceasta se referă la natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, considerente din care prima instanță just a conchis că speței în cauză nu sunt aplicabile prevederile în cauză, o astfel de pedeapsă față de Cubreacov Ion nu ar atinge scopul pedepsei penale și nu ar duce la corectarea și reeducarea acestuia.

Or, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare social care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea social concretă.

Urmare celor sus menționate instanța de apel a concluzionat că, prima instanță întemeiat a concluzionat necesar de a aplica în privința pedepsa sub formă de închisoare cu executare, corectarea și reeducarea acestuia fiind posibilă, doar în condițiile izolării lui de societate.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul *Covaliov Vitali* în numele inculpatului Cubreacov Ion, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct.5), 6), Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea totală a deciziei instanței de apel și parțial sentința în partea executării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Cubreacov Ion să-i fie stabilit pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășire în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1.În motivarea recursului declarat recurentul a invocat că, atât sentința cât și decizia pronunțată în privința lui Cubreacov Ion sunt neîntemeiate.

Concluziile primei instanțe privind stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciarul de tip semiînchis, sunt nefondate și neargumentate.

Susține că, inculpatul a recunoscut vina pe deplin și este posibilă stabilirea în privința acestuia o pedeapsă cu aplicarea art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probă.

Menționează că, la pronunțarea deciziei, instanța de apel nu a respectat condițiile art.385 alin. (1), pct. 6), 7), 8) Cod de procedură penală, care prevede că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume, ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu.

Susține că, nu s-au respectat prevederile art.427 alin.(1), pct. 5), 6) Cod de procedură penală „cauza fiind judecată în primă instanță și în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, precum și că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.”

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.*

Din conținutul recursului declarat, se constată că, recurentul invocă temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 5), 6) Cod de procedură penală adică - 5)cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;"

În esență, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele inferioare, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică doar deciziile în partea dispunerii modului de executare a pedepsei, temei ce se încadrează la pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală „s-a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”, solicitând suspendarea executării pedepsei stabilite pe un termen de probă conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la alegațiile apărării privind temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1), pct. 5) Cod de procedură penală, *examinarea cauzei penale în lipsa inculpatului care nu a fost citat legal în atât în prima instanță, cât și în instanța de apel*, Colegiul penal constată că, acest temei este invocat fără a fi susținut prin careva motive certe și lipsit de orice suport atât juridic, cât și de fapt din următoarele considerente.

Colegiul penal constată că, lui *Cubreacov Ion* i-a fost adus la cunoștință sub semnătură că, următoarele ședințe vor avea loc la 21.06.2021 și 28.06.2021, astfel, a cunoscut despre faptul aflării dosarului pe rolul instanței și despre data ședințelor de judecată, contrasemnând recipisa în acest sens (f.d.65). Or, conform art. 331 alin. (2) Cod procedură penală – *părțile și persoanele prezente la ședința de judecată sânt obligate să se prezinte la data numită fără a fi citate suplimentar și respectiv dispoziția art.412 alin.(5) Cod de procedură penală - neprezentarea părților legal citate în instanța de apel nu împiedică examinarea cauzei.*

Mai mult, Colegiul penal analizând materialele cauzei prin prisma acestui aspect, constată că inculpatul *Cubreacov Ion* a fost citat legal la adresa de domiciliu - r-ul Cahul, satul Crihana Veche (f.d.70), însă acesta nu s-a prezentat în ședința și nici nu a informat instanța de motivele neprezentării. Astfel, prima instanță prin încheierea din 21.06.2021 a dispus aducerea silită a inculpatului (f.d.78), însă în urma măsurilor de executare a colaboratorilor de poliție a IP Cahul, acesta nu a fost găsit la domiciliul său, fiind stabilit că ultimul este plecat peste hotarele țării în Belgia (f.d.79), fapt pentru care prima instanță a dispus prin încheierea din 28.06.2021, anunțarea în căutare a inculpatului, cu aplicarea măsurii preventive „*obligarea de a nu părăsi țara*” (f.d.81-84), și respectiv intentarea în privința acestuia dosar de căutare nr.2022150018, fapt confirmat prin răspunsul nr. 34/26-429 din 14.01.2022 (f.d.88).

Colegiul penal atestă că prima instanță, după efectuarea tuturor măsurile posibile privind asigurarea prezenței inculpatului la ședințele de judecată, întemeiat și corect a dispus conform prevederilor art.321 alin. (2), (5), (6) Cod de procedură penală, *examinarea cauzei în lipsa acestuia.*

La fel, în cadrul instanței de apel inculpatul nu s-a prezentat fiind citat legal la adresa acestuia, corespondența a fost returnată cu mențiunea „Plecat”(f.d.136).

Totodată, fiind cunoscut faptul că inculpatul a fost anunțat în căutare prin încheierea primei instanțe. La data examinării apelului partea acuzării a prezentat informație din baza de date „Acces web,, (f. d. 138) conform căreia s-a constatat că la 21.09.2021, inculpatul *Cubreacov Ion* a părăsit teritoriul Republicii Moldova și în țară nu a mai revenit, motiv din care instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa

acestuia, drepturile și interesele fiindu-i reprezentate de către avocatul *Covaliov Vitali*.

Astfel, instanța de apel a dispus examinarea cererii de apel declarate în interesul inculpatului *Cubreacov Ion*, în lipsa acestuia, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și la apărare al inculpatului, or, inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a se apăra personal în fața instanței de judecată. Or, sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către *avocatul Vitali Covaliov* în numele inculpatului (f.d.122-124), iar neprezentarea acestuia în ședința de judecată atestă că, inculpatul *Cubreacov Ion* a renunțat la dreptul său de a se apăra personal, astfel, instanța de apel în temeiul art. 412 alin. (5) Cod procedură penală, a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Prin urmare, cauza penală just a fost examinată în ordine de apel în lipsa inculpatului, cu participarea apărătorului *Covaliov Vitali*, motiv din care decade temeiul invocat la art. 427 alin. (1), pct. 5) Cod de procedură penală.

Cu referire la temeiul invocat la art.427 alin.(1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că motivele și temeiurile din recurs, nu și-au găsit confirmarea în speță, nefiind constatate erorile invocate.

Într-un prim aspect este relevant de a specifica că, eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, în urma cercetării materialelor cauzei, nu s-a identificat careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanța de apel la judecarea apelului și adoptarea deciziei, a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, expunându-se detaliat și argumentat în decizia contestată, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce denotă lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectul contestat.

În același context, Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal menționează că la caz nu și-a găsit confirmarea nici temeiul invocat conform pct. 10) alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, or, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.2.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de dispozițiile art. art. 6, 7, 61, 75, 76-77 Cod penal, la soluționarea

chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia.

Sub acest aspect, Colegiul penal notează că potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Instanțele inferioare la individualizarea pedepsei au ținut cont de personalitatea inculpatului, care din materialele cauzei s-a constatat că, potrivit Revendicării (f.d.27) în privința inculpatului anterior au fost intentate trei cauze penale soluționate în baza sentinței și ordonanțelor procurorului după cum urmează:

- prin sentința Judecătorei Cahul din 11.09.2008, procesul penal în baza art.186 alin.(2), lit. b), c), d) Cod penal, a fost încetat în temeiul art.1 din Legea nr. 188 din 10.07.2008, privind amnistia (f.d.48-49);

- prin ordonanțele procurorului Procuraturii r-lui Cahul din 05.06.2015, a fost încetat procesul penal pornit în baza art. 27, 186 alin. (2), lit. b) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.109 Cod penal și respectiv ordonanța din 12.11.2015, a fost încetat procesul penal pornit în baza art.186 alin.(2), lit. b), d) Cod penal, în conformitate cu prevederile art.109 Cod penal - împăcarea părților (f. d.50,51).

Ca urmare inculpatului i-a fost oferită posibilitatea corectării, însă comportamentul acestuia nu s-a schimbat, nu a concluzionat că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și din nou a comis o infracțiune.

Învederând cele expuse supra, Colegiul penal menționează că nu poate fi reținută solicitarea apărării privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului *Cubreacov Ion*, a unei pedepse cu închisoare pe un termen de 6 luni cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendând executarea acesteia, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel cu privire la menținerea sentinței primei instanțe, fiind întemeiată și legală.

Circumstanțele respective denotă clar că, inculpatul nu a făcut concluziile necesare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, inclusiv și privarea de libertate, însă ultimul din nou a comis o

infrațiune intenționată prevăzută de art.264¹ alin.4 Cod penal - nedeținând permis de conducere a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, ce constituie securitatea circulației și a exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, punând în pericol viața și sănătatea cetățenilor Republicii Moldova.

La caz, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului, or, pedeapsa cu închisoarea este unicul mijloc de reeducare și corectare, ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea **poate** dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.*

Colegiul penal conchide că, la stabilirea unei pedepse cu închisoarea, instanțele de judecată, nu sunt obligate să aplice prevederile art. 90 Cod penal, or, normele ce vizează suspendarea condiționată a executării pedepsei, se aplică doar dacă instanța a ajuns la concluzia că nu este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită, aceasta fiind determinată doar la latitudinea instanței de judecată, care o dată cu îndeplinirea actului de justiție este obligată să judece cauza independent, conform Legii și propriei convingeri, bazate pe probele cercetate în ședință de judecată.

În context, lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Colegiul penal conchide că temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanțelor inferioare în motivarea soluției sale pe aspectele relevante contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra chestiunilor esențiale invocate de avocat, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această

instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una întemeiată, proporțională, legală și echitabilă faptei comise.

În acest context, Colegiul penal conchide că judecarea cauzei în fond, cât și în apel a avut loc fără careva derogări de la normele procesual-penale, nefiind atestate careva încălcări ale dreptului la apărare, și respectiv la un proces echitabil, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Covaliov Vitali* în numele inculpatului Cubreacov Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

7.În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Covaliov Vitalie* în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iulie 2022, în cauza penală în privința lui **Cubreacov Ion XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 ianuarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie